

τήν Ἑλλάδα, πάντα μὲ κάπια τυπικὴ ἐπιφύλαξη, γιὰ νὰ μὴν πειραχτοῦνε τὰ νεῦρα τῆς ἑὺρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ἰστέρ' ἀπὸ τῆ βαρυσήμαντη δήλωση τοῦ κ. Βενιζέλου στὴ Βουλῆ, ἔλοι χαιρετίσαμε τὴν Κρήτη ἐνωμένη, ἔλοι θαμάσαμε τὴ διπλωματικὴ ἐπιδεξιότητά τοῦ Κυβερνήτη μας, ἔλοι πιστέψαμε τὴν ἔνωσή, καὶ μόνο μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Κρητικοὺς πληρεξούσιους ἐπιμένανε νὰ παίζουσαν πρόσωπο Ἡωμάδων, ποῖός ξέρει γιὰ ποιοὺς σκοποὺς. Νὰ οἶς ποῦμε τὴν ἀλήθεια, ἡ Κοινὴ Γνώμη ἀρχίνησε νὰ γαναχτεῖ ἐναντίο τους, μὰ εὐτυχῶς ἡ αὐγὴ τῆς Τρίτης τοὺς βρήκε καὶ αὐτοὺς μὲ φρονιμώτερες σκεψες κ' ἔτσι ἔλειψε ἀπὸ τὴ μέση καὶ τὸ μαῦρο αὐτὸ σημάδι καὶ τὰ πράματα βαδίζουσαν τὸ δρόμο τους τὸν κανονικό.

ΕΝΑΣ ΠΕΤΕΙΝΟΣ. Στὰ 97 ἔλοι κυβερνούσαμε τοῦτο τὸν τόπο, ἔλοι κανονίζαμε τὴν πορεία τοῦ στρατοῦ, ἔλοι νικούσαμε τοὺς Τούρκους πρὶν πέσει τὸ πρῶτο τουφέκι. Ὅλοι μας, ἔλοι μας, καὶ περισσότερο ἀπ' ἔλους μας ὁ ἴπος. Αὐτὸς τὰ κανόνιζε ἔλοι, αὐτὸς ρυμούλκοῦσε τὴν Κυβέρνηση, αὐτὸς τελαλοῦσε κάθε στρατιωτικὴ κίνηση καὶ κατέστρωνε κάθε σχέδιο πολεμικό.

Καὶ γι' αὐτὸ πήγαμε κατὰ διάλοῦ. Πολλοὶ πετεινοὶ τότε λαλούσανε καὶ ποῦ νὰ ξημερώσει! Σήμερα ποῦ λαλεῖ ἕνας πετεινός, ἡ Κυβέρνηση μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίζει κάπιο ξημέρωμα.

ΟΜΟΦΩΝΙΑ. Ἰστέρ' ἀπὸ τὴν προχτεσινὴ δήλωση ποῦ κάμανε μέσα στὴ Βουλῆ οἱ κ. κ. Θεοτόκης, Μαυρομιχάλης καὶ λοιποὶ ἀντιπολιτευόμενοι πὼς στὶς σημερινὲς κρίσιμες περιστάσεις δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχει ἀντιπολίτευση, ἔλοι τὸ ἔθνο σύσσωμο καὶ ἁμόφωνο στέκεται πλάϊ στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση καὶ καρτερεῖ τὶς διαταγὰς καὶ τὶς ὁδηγίες τῆς.

Σὲ μιὰ τέτια κρίσιμη περίσταση ἄξιζε καὶ μιὰ τέτια ὁμοφωνία καὶ γι' αὐτὸ ἔτσι ποῦ φέρθηκε ἡ ἀντιπολίτευση σηκώθηκε πολὺ στὴν κοινὴ συνείδηση.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀνάλογα μὲ τὴν περίσταση καὶ ἡ ἐκλογή τοῦ νέου Προέδρου τῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Ζαβιτσιάνος κρίθηκε ἀπ' ἔλους ὑπεράξιος γιὰ τὸ τιμητικὸ ἀξίωμα. Καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη, ποῦ τονὲ θεωροῦσε πρὸ λίγου καιροῦ γιὰ βέβαιον Ἰπουργὸ καὶ ξαφνιάστηκε γιὰ τὸν παραγκωνισμό του,

σήμερα κάπως ἱκανοποιήθηκε ποῦ τονὲ βλέπει νὰ διευτύνει τὶς ἐργασίες τῆς Βουλῆς.

ΚΡΙΟ ΑΙΜΑ. Σήμερ' αὔριο ποῦ θὰ βροντήσει τὸ κανόνι, κρῖο αἶμα πρέπει νὰ χόουμε. Οἱ ἐπιτυχίες νὰ μὴ μᾶς μεθοῦνε καὶ οἱ ἀποτυχίες νὰ μὴ μᾶς ἀποκαρδιώνουνε. Πόλεμος εἶναι καὶ ἀπ' ἔλοι θάχει. Καὶ ποτυχίες καὶ στέρησες καὶ θυσίες ἀπειρες· ἐμεῖς τὸ χρέος μας νὰ κάνουμε καὶ συνετοὶ ἴσαμε τὸ τέλος νὰ φανοῦμε. Τὰ περασμένα ἔλοι νὰν ἐπολησιμονήσουμε καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴν καινούρια δοκιμασία καινούριοι ἄθροποι νὰ βγοῦμε.

Νὰ, τὸ πρῶτο καὶ τὸ θετικώτερο κέρδος. Τάλλα ἔρχονται δευτερώτερα.

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ. Σ' ἄλλη περίσταση, ὅπως δὴποτε γαληνεμένη, πολλὰ μποροῦσε νὰ πεῖ κανεὶς πᾶνου στὸ σημερινὸ ἄρθρο τοῦ Γρανίτσα. Ἐς ἄλλοτε δμως. Τοῦτο μόνο μποροῦμε νὰ ποῦμε, πὼς μὲ τὸ ἄρθρο τοῦ Ἐρανίτσα βγάξει τὸ στίγμα ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλο γιὰ τὸ ἀνελεύτερο ἄρθρο γιὰ τὴ γλώσσα ποῦ μπήκε στὸ Νέο Σύνταγμα, τοῦ σηκώνει ὀλωδίου τὴν εὐτύχη ἀπὸ πᾶνου του.

Τέτιες μέρες, ποῦ ὁ Βενιζέλος ὑψώθηκε σημαντικὰ στὴ συνείδηση ἀλάκαιρου τοῦ ἔθνους, ἄξιζε νὰ καθαρῖται καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ στίγμα.

ΣΟΝΕΤΟ ΠΕΤΡΑΡΧΗ ΧΣ.

(Pace non trovo)

Δὲ βρίσκω εἰρήνη, πόλεμο δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω,
Κ' ἐλπίζω καὶ ἀπελπίζομαι, κίω καὶ ξεπαγιαζῶ,
Πετῶ ψηλὰ στὸν οὐρανό, στὸ χῶμι πέφτω χάμω,
Καὶ δὲν ἀδράζω τίποτα, καὶ ὄλην τὴ γῆ ἀγκαλιάζω.

Σὲ τέτοια πάθια, στὰ δεσμὰ μ' ἔχει, δὲ μὲ κλειδώνει,
Καὶ δὲ μοῦ ἀνοίγει, τὴ θηλιὰ δὲ λνεῖ καὶ δὲ μὲ θέλει,
Καὶ δὲ μὲ σφάζει ὁ Ἐρωτας καὶ δὲ μὲ λευθερώνει,
Καὶ δὲ μὲ βγάνει ἀπ' τὸν καιμὸ, οὐδὲ καὶ ἄζω τὴ μέλει.

Μάτια δὲν ἔχω καὶ θωρῶ, καὶ δίχως γλώσσα λέω,
Καὶ νὰ πεθάνω ἀποζητῶ καὶ θέλω νὰ γλυτώσω,
Καὶ ἐμὲ τὸν ἴδιο ὀχτρεύομαι, καὶ ἀγάπη ἔχω στὸν ἄλλο.
Ἀπὸ τὸν πόνο τρέφομαι, καὶ ὄλο γελῶντας κλαίω,
Κι ὅσο μισῶ τὸ θάνατο καὶ τὴ ζωὴ ἄλλο τόσο,
Καὶ παραδέρνω ἐγὼ γιὰ σέ, κυρά, σὲ τέτοιο σάλο.

Καρουσάδες

ΔΗΜ. ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΣ, γιατρός